

Evangelhia zilei de sâmbătă: Fiul Omului este stăpânul sâmbetei

Comentariul zilei de sâmbătă din a 22-a săptămână a timpului de peste an: „Fiul Omului este stăpânul sâmbetei”. Pentru creștini, odihna, și mai ales ziua de duminică, reprezintă o invitație de a considera că tot ce există este un mare dar al lui Dumnezeu.

Evangelhie (Lc 6, 1-5)

Într-o zi de sâmbătă, trecea printre lanuri de grâu, iar discipolii lui rupeau spice, le frecau în palmă și le mâncau.

Însă unii dintre farisei au spus: „De ce faceți ceea ce nu este permis sâmbăta?”

Isus le-a răspuns: „Nu ați citit ce a făcut David când era flămând, el și cei care erau cu el, când a intrat în casa lui Dumnezeu și, luând pâinile ofrandei, pe care nu aveau voie să le mănânce decât numai preoții, a mâncat și a dat și celor ce erau cu el?” Și le-a spus: „Fiul Omului este stăpânul sâmbetei”.

Comentariu la Evanghelia

Evanghelia Sfintei Liturghii de astăzi, la fel ca cea de ieri, ne amintește de o

altă controversă dintre unii farisei și Isus. Aceste controverse se învârteau în jurul unor elemente fundamentale ale religiozității iudaice, iar Isus era foarte interesat ca interlocutorii Săi să își purifice modul de a le înțelege. Când Dumnezeu i-a cerut poporului Israel să respecte ziua de sâmbătă, și a făcut-o într-un mod deosebit de solemn, nu i-a impus o povară, ci i-a oferit un dar, pentru că legea lui Dumnezeu nu este o impunere, ci o har, un ajutor special acordat celui pe care îl iubește într-un mod aparte. Dar darul este inferior celui care dă darul. Dacă nu avem grijă de daruri și nu aprofundăm sensul lor, suntem capabili să micșorăm pe cel care le dă, făcându-l inferior darului său.

Pentru creștini, porunca duminicală este un dar. Ideea de a dedica acea zi într-un mod special pentru a da centralitate Euharistiei și a mulțumi lui Dumnezeu prin odihnă și caracterul festiv nu înseamnă a

impune, ci a încuraja să considerăm că tot ce există este darul lui Dumnezeu pentru noi, ca să avem grijă de ele, lucru pe care îl putem face doar dacă privim cu recunoștință. În același timp, când această lume va trece, cel care va rămâne este Domnul, adevărata noastră Odihnă, nu duminica, căci duminica este pusă în slujba Domnului. Acesta este sensul ei.

Dumnezeu îi îndeamnă pe farisei să nu se ascundă în precepte, oricât de importante ar fi ele, pentru a nu trăi ceea ce este fundamental, ceea ce rezumă întreaga lege: să iubești pe Dumnezeu din toată inima și să iubești pe aproapele ca pe tine însuși. Cine iubește pe Dumnezeu din toată inima va trăi cu bucurie porunca sâmbetei sau a duminicii și îi va înțelege sensul. Isus se adresează și nouă prin aceste controverse și ne cere să iubim sincer ceea ce trăim. Să nu fim doar respectanți în exterior.

Iar a iubi sincer nu este ușor, pentru că a iubi astfel înseamnă să ne implicăm întreaga persoană în obiectul iubirii noastre, adică să ne punem în slujba lui: „Nu am venit să fiu slujit, ci să slujesc” (cf. Mt 20,28).

Juan Luis Caballero // Photo:
Jesse Gardner - Unsplash

pdf | document generat automat din
[https://opusdei.org/ro-ro/gospel/
evanghelia-zilei-de-sambata-fiul-
omului-este-stapanul-sambetei/](https://opusdei.org/ro-ro/gospel/evanghelia-zilei-de-sambata-fiul-omului-este-stapanul-sambetei/)
(03.04.2026)